

Kalpošana, dievišķa īpašība

Elders Karlos H. Amado
no Septiņdesmitajiem

Tie, kas kalpo, centīsies padarīt cildenākus, celt un iedvesmot savus laikabiedrus.

Viss, ko Kristus darīja mūsu glābšanai, ir vienreizējs. Viņš bija spējīgs paveikt Savu Izpirkšanas darbu apmēram trīs gadu kalpošanas laikā. Šodien es vēlētos uzsvērt trīs mērķus Glābēja dzīvei uz zemes.

1. Viņa Izpirkšanas upuris

Pirmais un vislielākais mērķis bija tas vienreizējais un apbrīnojams uzdevums, ko Viņš saņēma no Sava Tēva — nest bezgalīgo un mūžīgo upuri visas cilvēces labā.

Kā Debesu Tēva Vienpiedzimušais Dēls miesā, Viņš mantoja Sava Tēva dievišķās īpašības un no savas mātes, Marijas, Viņš mantoja mirstīgās īpašības.

Tikai Viņa upuris var glābt mūs no mūsu mirstīgā un kritušā stāvokļa (skat. Almas 34:8–14). Viņš nāca pasaulē ar īpašu mērķi, lai dotu Savu dzīvību, jo tikai Viņa dzīvība varētu dot mums mūžīgo dzīvi.

Neviena cita mirstīgā būtne pagātnē, tagadnē vai nākotnē kopš pasaules pastāvēšanas, nav dzīvojusi vai dzīvos, lai izpildītu Grēku Izpirkšanu par mums. Viņš ir mūsu Glābējs un Pestītājs (skat. Jāņa 3:16).

Viņš atkal atgriezīsies, lai valdītu un vadītu mūs ar lielu spēku un slavu.

2. Viņa mācība

Otrais iemesls, kāpēc Viņam vajadzēja dzīvot mūsu vidū, bija — lai mācītu to mācību, ko Viņš ieguva no Sava Tēva, kas ietver sevī pestīšanas un paaugstināšanas priekšrakstus un derības (skat. Marka 1:27, Jāņa 7:16).

Viņa mācība ir mīlestība, piedošana un žēlsirdība. Tas ir veids, kā dzīvot mierā un harmonijā ar cilvēkiem, un veids, kā atgriezties, lai dzīvotu ar Dievu.

3. Viņa kalpošana Dieva bērniem

Viņa trešais mērķis bija uzcelt valstību, kalpojot citiem. Tā bija citādāka veida vadība. Kalpošana ir Viņa sekotāju pazīme — dievišķa īpašība.

“Jūs mani saucat: Mācītājs un Kungs, un jūs pareizi darāt, jo Es tas esmu.

Ja nu es, jūsu kungs un mācītājs, esmu jūsu kājas mazgājis, arī jums pienākas cits citam kājas mazgāt.

Jo Es jums priekšzīmi esmu devis, lai jūs darītu, kā Es jums esmu darījis” (Jāņa 13:13–15).

Viņš dzīvoja, lai mācītu valstības evaņģēliju un lai dziedinātu visa veida slimības (skat. Mateja 4:23–24). Mācīt Viņa mācību un kalpot saviem līdzcilvēkiem ir divas atbildības, ko mēs pieņemām, kad mūs kristīja. Tas padara mūs par patiesiem Kristus sekotājiem.

Kādu reizi, pēc tam, kad Viņš bija sniedzis Savu mācību, Viņš iežēlojās par cilvēkiem un veica brīnumu, pavairojot maizes klaipus un zivis un pabarojot pūli, atklājot mums tādas Savas rakstura īpašības kā līdzjūtību un kalpošanu. Nākamajā dienā pūlis kļuva vēl lielāks, pateicoties ēdienam, ko viņi bija saņēmuši. Viņš mācīja viņiem mērķtiecīgi un ar mūžības vīziju:

“Jūs Mani meklējat nevis tāpēc, ka esat redzējuši zīmes, bet ka esat baudījuši no maizēm un paēduši.

Uzņemiet sevī nevis iznīkstošo barību, bet barību, kas paliek mūžīgai dzīvei, kuru jums dos Cilvēka Dēls” (Jāņa 6:26–27).

Kā Baznīcai mums ir jābaro izsalkušie, jāsniedz palīdzība slimajiem, jāapģērbj kailie un jādod pajumte trūcīgajiem. Ar gavēņa ziedojumiem mēs apmierinām Baznīcas locekļu pamata un neatliekamās vajadzības, un ar labklājības plānu mēs palīdzam apmierināt viņu ilgtermiņa vajadzības. Kad notiek dabas katastrofas, ar humāno palīdzību mēs nodrošinām atbalstu mūsu brāļiem un māsām, kas nepieder pie mūsu ticības.

Neignorējot šīs laicīgās vajadzības, Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca pēc Tā Kunga priekšraksta saglabā visdziženāko un cēlāko kalpošanas darbu, kas ir — svētīt visus cilvēkus, mācot tiem Kristus mācību un uzaicinot viņus saņemt glābšanas priekšrakstus tā, lai viņi varētu iemantot “nemirstību un mūžīgo dzīvi” (Mozus gr. 1:39).

Izmaiņas domās un attieksmē

Es zinu, ka Dievs mūs mīl. Viņš atļauj mums izmantot mūsu rīcības brīvību pat tad, ja mēs izmantojam to nepareizi. Viņš atļauj mums pieņemt pašiem savus lēmumus.

Kristus nevar mums palīdzēt, ja mēs Viņam neuzticamies; Viņš nevar mūs mācīt, ja mēs nekalpojam Viņam. Viņš nespiedīs mums darīt to, kas ir pareizs, bet Viņš mums rādīs ceļu vienīgi tad, kad mēs nolemsim Viņam kalpot. Protams, lai mēs kalpotu Viņa valstībā, Kristus prasa, lai mēs mainītu savas domas un attieksmi.

“Jo kā lai cilvēks pazīst kungu, kam viņš nav kalpojis un kas ir viņam svešs, un ir tālu no viņa sirds domām un vēlmēm?” (Mosijas 5:13).

Kalpošanas svētības

Es liecinu, ka, kalpojot mūsu laikabiedriem, mēs iepazīstam To Kungu. Kalpošana dara mūs stiprus mūsu ticībā un noderīgus Viņa valstībai. Kalpošana dod mums mērķi un drosmi dzīvē. Tā ved mūs tuvāk pie Dieva un palīdz mums izkopt mūsu dievišķo dabu. Tā māca mums mīlēt un saprast mūsu laikabiedrus, un tā palīdz mums aizmirst mūsu pašu vēlmes, iznīcinot savtību, lepnumu un nepateicību. Tā māca mums domāt par citu vajadzībām, kas dod mums iespēju attīstīt tās īpašības, kas piemīt Glābējam.

Labsirdība, mīlestība, pacietība, izpratne un vienotība palielināsies, mums kalpojot, kamēr neiecietība, greizsirdība, skaudība, mantkārība un savtība mazināsies vai izzudīs. Jo vairāk mēs no sevis dodam, jo vairāk augs mūsu spējas kalpot, saprast un mīlēt.

Tie, kas kalpo, vienmēr meklēs iespēju iepriecināt Dievu un dzīvot harmonijā ar Viņu. Viņi būs miera pilni; viņiem būs dzīvespriecīgs izskats un labsirdīgs gars.

Tie, kas kalpo, centīsies padarīt cildenākus, celt un iedvesmot savus laikabiedrus; tādēļ citos viņi saredzēs labo, un viņiem nebūs iemesla vai laika, lai apvainotos. Viņi attīsta ieradumu lūgt par tiem, kas kritizē. Viņi negaida atzinību vai balvu. Viņiem piemīt Kristus mīlestība.

Tie, kas kalpo, vienmēr vēlēsies dalīties ar to, kas viņiem ir un ko viņi zina, visos laikos, visās vietās un ar visiem cilvēkiem.

Tie, kas kalpo, pat nedienās saglabās dzīvu cerību uz labāku nākotni. Viņi turpinās būt stingri krīzes situācijā, jo viņu cerība ir Kristū.

Tie, kas kalpo, pieņems uzdevumus ar pazemību, apzinoties savas iespējas, bet būdami pārliecināti, ka divi var padarīt visus darbus, ja tikai viens no šiem diviem ir Dievs.

Ar dievišķu iedvesmu ķēniņš Benjamīns paziņoja: “Kad jūs kalpojat saviem tuvākajiem, jūs patiesībā kalpojat savam Dievam” (Mosijas 2:17). Tie, kas kalpo, iegūs lielāku saprašanu par Dieva personību un īpašībām.

Tie, kas kalpo ar ziedošanos, pat tad, ja lietas nenotiek tā, kā viņiem gribētos, viegli nepadosies, nepiekusīs, nedz arī paliks neapmierināti, jo viņus nekad nepametīs solījums par prāta mieru un Svētā Gara klātbūtni.

Vispasaules un vietējā kalpošana

Baznīcā ir desmitiem tūkstošu Baznīcas locekļu, kuri pašreizēdīgi kalpo vairāk kā 170 tautām ļoti atšķirīgās valodās. Viņi nesavtīgi kalpo, vadot, mācot un rūpējoties par citiem, nesaņemot algu vai materiālu balvu, nesaņemot aplausus vai pasaulīgu atzinību. Viņi ziedo savu laiku, savus talantus un savus līdzekļus; viņi ziedo visu, kas tiem ir, un kalpo prasmīgi un apbrīnojami labi. Pēc noteikta laika viņi tiek atbrīvoti, lai citiem dotu iespēju kalpot.

Pateicoties Viņa doktrīnai un Viņa kalpošanai, atjaunotā Jēzus Kristus Baznīca pastāvīgi svētī tās locekļu dzīves. Mēs pateicamies Dievam par visiem jums, uzticīgajiem svētajiem, kuri ir izjutuši prieku kalpot, kuri to jūt pašlaik un kuri jutīs šo prieku, kalpojot citiem. Mēs lūdzam, lai Dievs jūs vienmēr svēta par to. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.